

1884-08-24

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον τιμῆς ἑσπερας 26

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10110>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 26.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορᾷ τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

24, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

ΟΠΟΙΟΝ τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ἐν ΚΥΠΡΩ.

Πολλοὶ ἴσως τῶν ὁμογενῶν καὶ φι-
 λῶν πατριωτῶν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
 εὐρισκομένων, ἀναγινώσκοντες συνεχῶς
 εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἐφημερίδας διαφόρους
 «περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ζητήματος»
 διατριβὰς, ἀγνοοῦσι, καὶ δικαίως, τί ση-
 μαίνει τούτο τὸ «Ἐκκλ. Ζήτημα» τῆς
 Κύπρου. Ἐσχάτως δὲ ἀναγνώντες ἐν τῇ
 ἀξιότιμῳ συναδέλφῳ «Ὀμινοία» τῆς
 Ἀλεξανδρείας ἀπὸ προέταξέ τινων πε-
 ρὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀνατυπωθέν-
 των ἐκ τῆς ἡμετέρας «Ἀληθείας», εἰς
 τὰ ὁποία «Μοναστηριακὸν Ζήτημα» καλεῖ
 τούτο, ἐπέσθημεν πλεονεξίαν εἶνε ἀνάγκη
 νὰ δοθῇ ἐν συντόμῳ σαφῆς ἐξήγησις τού-
 του, ἵνα καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς νήσου ἀδελφοὶ
 ἡμῶν λάβωσι γινώσκοντες τούτου, καὶ κρίνω-
 σιν ἐπομένως ἡμᾶς εἰς δίκαια ἢ ἀδικαί-
 ατῶμεν, καὶ ἐὰν τὸ ζήτημα τούτο εἶνε
 ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἀνάλογον τοῖς καιροῖς
 τροπήν ἢ οὐ.

Εἶνε γνωστὸν εἰς πολλοὺς ὅτι ὅπου ὁ
 Χριστιανισμὸς εἶνε ἐρριζωμένος βαθῶς
 εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ὅπου τὸ θρη-
 σκευτικὸν εἶνε ἀκμαῖον, ὅπου ὁ λαὸς ἐλά-
 τρευε καὶ διαδοχικῶς λατρεῖ τὴν θρη-
 σκεῖαν μετὰ φανατικότητος, ἔχει καὶ αἱ
 Ἐκκλησίαι καὶ τὰ Μοναστήρια ἔχουν, καὶ
 ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποκοτῶν, περιουσίαν κι-
 νητὴν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκίνητον
 οὐκ εὐκαταφρόνητον, διότι ὡς γνωστὸν
 αἱ περιουσίαι αὗται σχηματίζονται ἐξ
 ἀφιερῶσεων καὶ ἀναθημάτων τῶν πιστῶν.
 «Παναγία μου! γιάτρεψέ μου τὸ παιδί

μου καὶ νὰ σοῦ χαρίσω τὸ δεινὸν ἀμπέλι.»
 «Αἱ Γεώργη μου! θεράπευσέ μου τὰ
 μάτια μου καὶ νὰ στείλω τὸ ζευγάρι μου
 ἵνα εὐρίσκηται ἐν τῇ χάριν σου.» Τοι-
 αῦτα ἦσαν καὶ εἶνε μέχρι σήμερον συνή-
 θη εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ ἐν ἡμέραις συμ-
 φορῶν ἐν ἡμέραις ἀσθενειῶν καθ' ἃς ἔ-
 μαθεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας νὰ ἐπικληθῆ-
 ται τὴν ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ ὁ λατρεῖ
 καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἁγίου ὄν τιμᾶ
 καὶ προσκυνεῖ. Καὶ αἱ Ἐκκλησίαι λοι-
 πὸν καὶ τὰ Μοναστήρια τῆς Κύπρου ἐ-
 σχηματίσαν τὴν, ἣν σήμερον κέκτηνται
 ἀναλόγως τῆς θρυμματούργου δυνάμεως
 καὶ φήμης τῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου τῷ ὀ-
 νόματι τοῦ ὁποῦ τιμᾶται ἡ Ἐκκλησία
 ἐκεῖνη, μεγάλην ἢ μικρὰν περιουσίαν ἐκ
 τιοῦτων κατὰ καιροῦς ἀφιερωμάτων
 καὶ προσφορῶν καὶ ἐπειδὴ ἐν Κύπρῳ τὸ
 θρησκευτικὸν αἶσθημα διετέλει ἀνέκαθεν
 καὶ διατελεῖ εἰσέτι ζωηρὸν, πολλῶν τοι-
 οῦτων Ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα Μοναστη-
 ρίων αἱ περιουσίαι εἶνε κολοσσιαίαι.

Καὶ οἱ ὀνόμοι δὲ, ἦτοι αἱ Μητροπό-
 λεις, κέκτηνται ἀρκετὴν ἀκίνητον περι-
 ουσίαν, ἀλλ' αὕτη ἐσχηματίσθη τὸ πλε-
 στον μὲν ἐκ κτημάτων Μοναστηρίων ἢ
 Ἐκκλησιῶν ὑποκειμένων ταῖς Μητροπό-
 λεσι καὶ καταστραφείσων κατὰ καιροῦς,
 μέρος δὲ ἡγοράσθη ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς
 Ἀρχιερέων ἢ ὀφφικιαλέων. Οὕτω πως,
 νομιζόμεν ἡμεῖς, ἐσχηματίσθησαν αἱ πε-
 ριουσίαι αὗται τῶν Μοναστηρίων, Ἐκ-
 κλησιῶν καὶ Μητροπόλεων.

Ἡ ἱερά αὕτη οὐσία ὑπὸ τὴν προστα-
 σίαν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν κατὰ καιροῦς
 Ἀρχιερέων διατελοῦσα, πρὸς τὴν ὁποι-

οὺς ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διὰ φερμα-
 νίων παρεχώρει δικαιώματα καὶ προνό-
 μια ἰσχυρὰ, καὶ τοὺς ὁποίους ὡς φυσι-
 κούς κυρίους τῶν κτημάτων τούτων ἐθε-
 ῶρει, διετηρήθη εὐτυχῶς σιμῶν ἀσφαλ-
 καὶ ἀνέπαφος, μίκριστον δὲ καὶ σχεδὸν
 ἀσήμαντον μέρος, καὶ τούτο ἐκ κινητῆς
 περιουσίας (χρυσίου ἢ ἀργυρίου) ἐχρησί-
 μευσεν ἐνίοτε πρὸς κατὰ βεβαιὸν ἀγρίου φε-
 νατισμοῦ καὶ ἐξίλιωτον ἀγρίων τιμῶν
 τυραννίσκων, σκληρῶν ἀπαιτητῶν περι-
 φορομένων ἀνά τὴν νήσον ἐν ἡμέραις πο-
 νηραῖς, ἐν ἡμέραις δὲ ἄδη ἐξεγέρσεως
 τοῦ ἔθνους κατὰ τῆς τυραννίας, ὅτε αἱ
 συμπαθεῖαι τῶν Κυπρίων πρὸς τοὺς ἀγνο-
 νιζομένους ἀδελφούς των ἐγένοντο κατα-
 δηλοὶ διὰ πολλῶν τρόπων, ὡς μὴ δυνά-
 μεναι, ὡς μὴ χωροῦσαι νὰ κρυβῶσιν ἐν
 τῷ στήθει μ' ὄλου τοὺς κινδύνους οὐδὲ
 συνεπήγαγον αὐταὶ καὶ μὲν ὅλας τὰς σφα-
 γὰς καὶ κρατουήσεις εἰς οἱ τε Ἀρχιερεῖς
 τῆς νήσου καὶ πλείστοι τῶν τὰ πρῶτα
 φερόντων κατοίκων ὑπέστησαν. Ἡ ἰσχυρὴ
 λοιπὸν αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν ἢ ἐκ τῶν
 Σουλτανικῶν φερμανίων ἀπορρέουσα ἀφ'
 ἑνός, καὶ ἡ σφῆρα καὶ καλὴ τούτων δια-
 χειρίσθαι ἀφ' ἑτέρου, ἔσωσε καὶ διετήρησε
 μέχρι σήμερον τὴν ἱεράν ταύτην παρα-
 καταθήκην ἐφ' ἣ κρυβώμεθα, καὶ ἀφ' ἣς
 μεγάλα καλά προσδοκοῦμεν.

Εἶπωμεν ἤδη καὶ ὀλίγα τινα περὶ τῶν
 εἰσοδημάτων τῶν ὀρέων, ὡς συμπερι-
 λαβνομένων καὶ τούτων ἐν τῷ ἀνα-
 φυνεῖ ζήτηματι.

Ἐκτὸς τῶν ἀπολαβῶν εἰς ἐμμέσως
 ἔχουσιν οἱ ὀνόμοι διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν
 διαφόρων κτημάτων, τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξαρ-

τωμένων, ἔχουσιν καὶ ἀμεσά τινα εισοδήματα, ἀνέκαθεν ὑπάρξαντα καὶ μέχρι σήμερον ὑπάρχοντα, εἰσπραττόμενα κατ' ἔτος παρὰ τοῦ λαοῦ· τοιαῦτα δὲ εἶνε :

α). Ζητεῖται. Ἐκαστος χωρὶς ἀναλόγως τῆς γεωργίας του καὶ τῆς τοῦ ἔτους ἀποδόσεως, δίδει σίτον μὲν ἀπὸ 1)2—1 κοιλῶ, κριθὴν δὲ ἀπὸ 1—2 κοιλῶν.

β). Δειτουργικά. Ἐκαστος ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του δίδει ἀπὸ 1)2 γροσίου, μέχρι 5.

γ). Κανονικά. Ποσὸν ἀπὸ 30—300 γροσίων ἀποτινόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου τέρου ταμείου τῶν Ἐκκλησιῶν.

δ) Ἄδειαι γάμου. Ποσὸν ἀπὸ 15—100 γροσίων ἀποτινόμενον ὑπὸ τοῦ μέλλοντος συναφθῆνοι εἰς γάμον ἔπως λάβῃ τὴν ἀπαιτούμενην πρὸς τὸν στεφανώσονται ἱερέα ἄδειαν, ἥτις χρησιμεύει καὶ ὡς ἀπόδειξις ὅτι τὰ ἄτομα ἅτινα μέλλουσι συναφθῆναι εἰς γάμον, οὐδεμίαν ἔχουσι μεταξὺ τῶν συγγενείων κωλύουσαν τὸν γάμον κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν νόμον. (Ἀκολουθεῖ.)

Λευκωσία 18)30 Αὐγούστου 1884.

Ἐν τῇ Συντάκτῃ τῆς «Σάλπιγγος.»

Ἐπειδὴ ὁ συνόπου προσεγγίζει ἔκκιρος τῆς τῶν μαθημάτων ἐναρξέως καὶ οὐδεμίαν εἰσέτι ἐγένετο μέριμνα περὶ τακτοποιήσεως τῶν Σχολείων χρηζόντων τοιαύτης, διὰ τοῦτο πρῶτος ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ ὑποδείξω ἐν ὀλίγοις τίνα, κατ' ἐμέ, εἰσὶν ἐκεῖνα ἐφ' ἃ δεόν νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ καὶ Ἐφορίας καὶ Διδασκάλων ἵνα μὴ τὰ τέκνα ἡμῶν χάνωσι τὸν πολύτιμον καιρὸν τῶν, καὶ ὅπως ἀναδειχθῶσι μίαν ἡμέραν ἄξια καὶ ὠφέλιμα διὰ τὴν πατρίδα ἥτις ἔχει ἐπ' αὐτὰ ἐστραμμένον τὸ βλέμμα καὶ ἐστηριγμένον τὰς ἐλπίδας.

Καὶ πρῶτον μὲν οἱ διδάσκαλοι οἷς τὰ τέκνα ἡμῶν ἐμπιστεύομεν, δεόν νὰ ὦσι τακτικοί, ἐπιμελῆς καὶ δραστήριοι· ἀναλογιζόμενοι δὲ τὸ βαρὺ φορτίον καὶ τὴν ἠθικὴν εὐθύνην ἣν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας φέρουσι, πρέπει πάσῃ δυνάμει νὰ καταγίνονται πρὸς τὴν ἐντελῆ καὶ κατὰ βῆθος τοῦ ἀγαθοῦ τῶν ἔργου ἐπίτευξιν. Ὁ κ. Εὐστάθ. Κωνσταντινίδης τελειοδιδάκτος τῶν Σχολείων τῆς Γερμανίας, πεπρωτισμένος διὰ πολλῶν ἀληθῶς προτερημάτων ὀφείλει, καθ' ἡμᾶς, νὰ σχηματίσῃ καὶ ἑτέραν ἀνωτέραν τάξιν ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀκύωσιν ἐπὶ ἕν ἀκόμη ἔτος ἀνώτερα μαθήματα. Καθηκὸν δ' ἔχει ὡς Γενικὸς τῶν Σχολείων Διευθυντῆς, οὐ μόνον ὄλους τοὺς μαθητὰς νὰ ἐπιβλέπῃ ἀλλὰ καὶ τοὺς διδασκάλους ὀρίζων ἀκριβῶς τὰς ὕρας τῆς παραδόσεως, καὶ προσέγων νὰ

μὴ γίνωνται ἀπουσίαι τόσον τῶν μαθητῶν ὅσον καὶ τῶν διδασκάλων, ἵνα μὴ τὸ χρῆμα ἡμῶν ἐξοδεύηται μάτην. Ἡ Ἀ' τοῦ Ἑλληνικοῦ τάξις ἐβρωρήθη ὡς μὴ μαθοῦσα ὅσα ἔπρεπε νὰ μάθῃ διότι πρῶτον ἡ τάξις αὕτη ἀριθμεῖ πλείονας τῶν 80 μαθητῶν, ἐρρέθη δὲ ὅτι ἔγειναν ἀπουσίαι πολλαί. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ τάξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἕτερον διδάσκαλον, ἀλλὰ διδάσκαλον ἄξιον καὶ ἱκανόν, τοιοῦτον δὲ δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν ἄνδρα εἰς ὃν δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὰ τέκνα ἡμῶν. Τὰ ξυλίσματα καὶ αἱ ὕβρεις δεόν νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ. Ἐς κόρακας αἱ ἀντιπάθειαι πρὸς τοὺς ἱκανοὺς καὶ αἱ συμπάθειαι πρὸς τοὺς ἀνικάνους. Δέον νὰ ἀποβάλωμεν ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν πολιτικὴν τοῦ παρελθόντος. . . . ἀσπασθῶμεν δὲ νέαν οἶαν ἡ πρόοδος τῶν τέκνων καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀπαιτεῖ. Οὕτω καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ προαχθῶμεν, οὕτω δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἄλλοι πολλῶν ἐλάσσονες ἡμῶν πρὸ πολλοῦ κατώρθωσαν. Οὕτω καὶ μόνον θὰ δεῖξωμεν τέλος τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς ὅτι ἐσμὲν ἄξιοι κρείττονος τύχης, οἷαν πάντων ἡμῶν ἡ καρδία ποθεῖ.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ πρῶτος Κύριε Συντάκτα, σταθερὰν δ' ἀπόφασιν ἔχω νὰ διασαλπίζω πάσας τὰς κακὰς πράξεις ἵνα εἰ δυνατόν ἐκλείπωσιν αὐταί, διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ταλαίνης ἡμῶν πατρίδος. Γ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Ἐκ τῆς «Ἐπισήμου Ἐφημερίδος» μαυθάνομεν ὅτι ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως οἱ 9 νόμοι τοὺς ὁποίους ἐψήφισε τὸ Νομοθετικόν. Τοὺς νόμους τούτους θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς Ἄγγλους ὑπαλλήλους οἵτινες θὰ καταγίνωνται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ χορηγῶνται πρὸς πληρωμὴν διδάκτρων 15 λίραι, εἰς δὲ τοὺς καταγινόμενους πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Τουρκικῆς, 20 ! Ἀγνοοῦμεν ἂν ἐτησίως θὰ χορηγῶνται αἱ λίραι αὐταί ἢ ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ ἐὰν ἐτησίως, σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ προτιμῶσι τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ λαμβάνουν 5 λίρας περισσοτέρας· ἐὰν ὅμως θὰ δίδωνται ἅπαξ μόνον, τότε βεβαίως οἱ Ἄγγλοι θὰ προτιμῶσι τὴν Ἑλληνικὴν διότι δι' ἐκμάθησιν αὐτῆς ἐν μόνον ἔτος θὰ δαπανήσωσιν ἐνῶ τῆς τουρκικῆς τρία ἔτη μόλις ἀρκέσωσιν.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς λέγει νὰ προσέχω-

σιν οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ ρίπτωσι τοιγάρ, ἢ φώσφορα εἰς τὰ δάση νὰ καίωνται διότι ἐκεῖνος ποῦ θὰ φανερωθῇ ὅτι ἔκαμε τοῦτο θὰ πληρώσῃ πρόστιμον ἕως 50 λίρας, ἢ θὰ φυλακίζεται 6 μῆνας, ἢ θὰ παθαίνῃ καὶ τὰ δὸν, καὶ θὰ ἀποζημιώσῃ ἀκόμη καὶ τὸ Δάσος τὸ ὁποῖον ἔκαη. Προσοχὴν λοιπὸν χωρικοὶ διότι δὲν χωρατεύει ἡ Κυβέρνησις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Νὰ τα πάλιν θέλετε κ' ἀπ' αὐτὰ. Ἀκούτε λοιπὸν τί θὰ εἶπῃ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. «Μπαροῦ τι μυρίζεῖ»· νὰ γυρίστε τὴν μύτην σας εἰς τὸν κανόνι κατὰ τὸν Νότον καὶ νὰ δῆτε ὅτι λέγω ἀλήθειαν· μὰ νὰ χῶμεν καὶ τὸν νοῦν μας· ἂν τύχῃ καὶ βρέξῃ καὶ βραχὴ τὸ μπροῦτι νὰ μὴ με λέγετε ψεύτην. Μήπως δὲν ἐπλάσθη ψεύστης καὶ μίαν φορὰν ὁ Ἴωνᾶς; Προσεῖατε. . . Ὁ πόλεμος τῆς Γαλλίας μετὰ τοὺς Σίνας ἤρχισεν· οἱ Γάλλοι ἐβομβάρδισαν καὶ κατέστρεψαν τὴν πόλιν Φου Τσέου. Ἐννέα κανονιοφόρα βαπτορία τῆς Σίνας ἠθέλησαν νὰ ἐμποδίσωσι τὰ Γαλλικὰ ἀπὸ τὸ νὰ πλησιάσωσιν, ἀλλ' ἐβυθίσθησαν τὰ 7 καὶ κατώρθωσαν τ' ἄλλα 2 νὰ φύγουν. Εἰς τὰς θαλάσσας ἐκεῖ τῆς Σινικῆς ὑπάρχει καὶ Ρωσικὴ μοῖρα ἡ ὁποία ἐνεσχύθη τῶρα μετὰ τρία ἄλλα θωρηκτὰ. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας μετὰ τὴν Αὐτοκράτειραν θὰ κάμωσι μίαν περιοδείαν εἰς τὸ Κράτος τῶν ὁ Θεὸς νὰ τοὺς φυλάττῃ.

Ὅταν ὑπῆγεν ὁ «Μιαούλης» εἰς τὴν Λῆμον κ' ἐβγήκεν ἔξω ἕνας ναύτης Νικόλαος Κατσούλης, ὄνυμαζόμενος, ἔτρεξε μίαν γραφίδα καὶ τὸν ἐνηγκαλίστη καὶ τοῦ ἔλεγε «καλῶς ἦλθες γαμβρέ μου.» Ἐκεῖνος ἐστάθη κ' ἐσυλλογίζετο· ἐπερίμενε φαίνεται νὰ δῆ ποῖα εἶνε ἡ γυναῖκα του· παρουσιάζεται τέλος πάντων κ' ἐκείνη καὶ ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τοῦ κάμνει τὰ παράπονά της· διατὶ νὰ φύγῃ τόσον καιρὸν καὶ νὰ μὴ τῆς γράψῃ· ἐκεῖνος ὁ δυστυχὴς δὲν εἶχε χαμπάρι κ' ἐσυλλογίζετο μήπως τοῦ συνέβη καμιά φουὰ εἰς τὸν ὕπνον του κ' ἐνεμφεύθη· ἐκεῖ λοιπὸν τοῦ συλλογίζετο αὐτὰ ἔξαφνα φωνάζει ἡ γυναῖκα «Ὅχι· δὲν εἶνε ὁ ἄνδρας μου» καὶ ἐφυγεν ἀμέσως ποῦ τὴν ἀγκάλῃν τοῦ ναύτου παρετήρησεν ὅτι ὁ ναύτης δὲν εἶχε τὸ φτι τρυπημένον ἐνῶ ὁ ἄνδρας τῆς τοῦ εἶχε τρυπημένον· ὥστε ἂν εἶχε κ' αὐτὸς τὸ φτι τρυπημένον, μίαν τρύπα τοῦ αὐτοῦ θὰ τοῦ ἐπωλοῦσε βερεσιὲν μίαν γυναῖκα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Δεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα Γρ. 205—210 τὸ γομ.

„ με πίσσιν » 190—200 »
Ρακή 19 βαθμ. 92 παράδ. ή οκά.

Αί τιμαί τών κρασιών κατά τὸ ὄκταθ
μερον τοῦτο ἔλλιναν ὀλίγον.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)	
ὁ σίτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοίλον Γρ. 22	
ή κριθή „ „ „	13
τὸ κρέας ή οκά „ „	8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

“Οσοι τών Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικά τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τοῦτο γνωστόν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Μέσα ἔς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπλήθυναν οἱ τρελλοὶ ἄλλ’ ἢ τρέλλα καθὼς ξεύρετε εἶνε πολλῶν εἰδῶν καὶ πολλῶν ποιότητων. Ἡ πρώτη δηλ. ἢ κατωτέρα ποιότης εἶνε ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθημεν ὄλοι, καὶ πρὸς παρηγορίαν μας λέγομεν «ὄλοι οἱ ἀνθρωποὶ εἶνε τρελλοὶ, ἄλλος ὀλίγο κ’ ἄλλος πολὺ.» Ἡ δευτέρα ποιότης, δηλ. ἢ ἀνωτέρα τῆς πρώτης εἶνε ἐκείνη τῆς ὁποίας οἱ καταναλωταὶ εἶνε ὀλιγώτεροι καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὸ βιάδισμα τὸ σειστόν τὸ ληγιστόν καὶ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν ποῦ δὲν ἔγει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος. Ἡ τρίτη ποιότης δηλ. ἢ ἀνωτάτη εἶνε ἐκείνη τῆς ὁποίας οἱ καταναλωταὶ εἶνε σπάνιοι καὶ διακρίνονται ὡς τὸ λευκὸν ἄλογον ἀπὸ μακρῶν καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τάξιν αἱ Κυβερνήσεις δὲν δύνανται νὰ κτίσῃουν φρενοκομεία διότι τότε θὰ ἦνε ἀνάγκη νὰ προμηθευθῶσι μίαν ἄλλην σφαιρὰν ὁμοίαν αὐτῆς παύμεθα πάνω, καὶ το ἔν καὶ μόνον κατάστημα ποῦ τὰς κατεσκευάζεν ἐχρεωκόπησε πρὸ πολλοῦ καὶ ἐκλείσθη διὰ τὴν τρίτην ὁμῶς φροντίζουσαν πάντοτε αἱ Κυβερνήσεις νὰ ἔχωσι φρενοκομεία. Καὶ ὁμῶς ἐδῶ ἔς τὴν Κύπρον ἢ Κυβέρνησις δὲν ἐφρόντισε τοιοῦτον ἔνεκεν εὐγενείας διὰ νὰ μὴ μᾶς προσβάλη ὀρθεν ὅτι τόσα ἄλλα νησιὰ τῆς Μεσογείου δὲν ἔχουν τρελλοὺς καὶ ὁμῶς ἢ Κύπρος ἔχει ἄλλ’ ἢ μεγάλη αὐτὴ εὐγένεια κινδυνεύει νὰ μᾶς βλάβῃ διότι οἱ τρελλοὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως περιφέρονται ἔς τὰ σωκάνια καὶ ἐνοχλοῦν τὰς ἄλλας δύο τάξεις· προχθὲς ἕνας μαυρὸς ἐκράτει τὸ μαχαίρι κ’ ἔτρεχεν ἀπειλητικῶς ἐν παιδί μὲς ἔς τὸν δρόμον ἕνας ἄλλος ἔσυρε πέτρας εἰς τοὺς διαβάτας. Καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς νήσου εὐρίσκονται τοιοῦτοι καὶ περιφέρονται ἀνενόχλητοι, ἐνοχλοῦντες ἀνενοχλήτως ὀχληρὰς ἐνοχλήσεις τὸν ἔγχευον ὄχλον. Ἀλλὰ Κυρὰ Κυβέρνησις ἐ-

κείνους οἱ ὁποιοὶ πταίουσιν, ἢ σφάλλουσιν ἢ κακουργοῦσι, τοὺς περιορίζεις καὶ τοὺς τρέφεις, καὶ τοὺς τρελλοὺς οἱ ὁποιοὶ ἐλάπτουν καθ’ ἐκάστην τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον δὲν τοὺς περιορίζεις; διατὶ τοῦτο; νὰ σοῦ δώσω γὰ τὴν ἀπάντησιν κ’ νὰ σοῦ πῶ τὴν ιδέαν σου; νὰ μοῦ πῆς ὅμως μπράβο· οἱ διὰ σφάλματα φυλακίζόμενοι εἶνε καὶ καλοὶ ἐργάται ἄλλ’ οἱ τρελλοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι καὶ θὰ πηγαίνῃ τὸ φωμὶ ἀμόντε· ἔτσι δὲν εἶνε;

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς! εἶνε τῶρα 15 πᾶνω κάτω ἡμέραι ποῦ ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς ὁσοπερόν καθ’ ἔλην σχεδὸν τὴν νῆσον· εἶνε προμηνύματα τοῦ χειμῶνος ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ φαίνεται φέτος ἐν ὄλω τῷ μεγαλείῳ του. Πόσον ὁμως πληκτικαὶ θὰ ἦνε ἐκεῖνοι αἱ νύκτες τοῦ χειμῶνος διὰ τὸν κόσμον ἐδῶ χωρὶς θεάτρα καὶ χωρὶς διασκεδάσεις τε ρηπνὰς καὶ ὠφελίμουσ! Πόσον μεγάλη εἶνε δι’ ἡμᾶς ἢ ἔλλειψις Δραματικοῦ τινος θιάσου! Ἐὰν κάνεις τοιοῦτο; καλὰ κατηρτισμένος ἦρ’ ετο τὸν προσεχῆ χειμῶνα εἴτε ἐκ Σμύρνης εἴτε ἐξ Ἀλεξανδρείας εἴτε ἄλλοθεν, θὰ εὔρισκε καλὴν ὑποδοχὴν καὶ θὰ ἀντημοῖβετο λαμπρῶς καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν κυριωτέρων τῆς νήσου πόλεων. Νὰ γελᾷσθῃ κάνεις νάλλθε; δηλ. ν’ ἀπεφάσιζε νάλλθε; θὰ κάμνε δουλειὰς μὲ τὰς φούνταις.

Εἶνε πάλιν ὀλίγαι ἡμέραι ποῦ γίνονται κάμποσα ἄτακτα πράγματα, καὶ δουλειὰς μὲ τὰς φούνταις ἐκοιμήθημεν ἄλιγον καιρὸν μὰ ὁ ὕπνος μᾶς ἐδυνάμωσε· ἔλεπω κ’ ἔγεινα μὲν πλέον ζωηροὶ ἤρχισαν πάλιν αἱ ὑπερβολαὶ, αἱ διασκεδάσεις, τὰ παιγνίδια· τρεῖς νεοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τῆς ἀθλιότητος, τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι προσπαθοῦν καὶ ἄλλοι κατὰ πολὺ μεγαλιέτεροι τοῦτων νὰ τοὺς ὑπερβῶσι· δὲν ξεύρομεν ὁμῶς καλῶς· ἐκεῖνοι ἀρὰ γε λαμβάνουν τούτου; παραδείγμα, ἢ αὐτοὶ ἐκείνους καὶ ὑπάρχει τόση ἀμιλλα μεταξύ των; Ἐν τοσοῦτῳ, εἶνε ἀνάγκη ν’ αὐξηθῇ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀστυνομίας μας ἐν πάσῃ πόλει διὰ νὰ ἔχωμεν ἀκριβεστέρας περιγραφὰς.

Τὴν παρελθοῦσαν Παρσκευὴν πέντε θεοβάπορα Ἀγγλικὰ πολεμικὰ ἔπιασαν τὸν τόπον ὄλον μὲς ἔς τὸ λιμάνι (;) τῆς Δεμισσοῦ· πρῶτα ἦλθεν ὁ ἀγγελιοφόρος “Ἐλικῶν” ὁ ὁποῖος ἔφερε φαίνεται εἰδήσεις, ἐπῆρεν ἄλ-

λας καὶ ἀνεχώρησεν ἀμέσως δι’ Ἀλεξάνδρειαν· μετὰ ταῦτα ἦλθον ἢ ναυαρχίς “Ἀλεξάνδρα,” ὁ “Μονάρχης,” ὁ “ὑπερήφανος” καὶ ὁ “Ἀκαμπτος.” Τὸ Σάββατον ἐχάθησαν· ἐτράβησαν φαίνεται μέσα κ’ ἐγυμνάζοντο· τὴν δὲ Κυριακὴν πρῶτ’ ἐστράφησαν καὶ ἦσαν μέσα μέχρι τῆς Τρίτης καθ’ ἣν ἀνεχώρησαν· τὴν δὲ Δευτέραν ἦλθε κ’ ἄλλο ὁ “Ὀρόντης” τὸ ὁποῖον ἔφερε 250 πᾶνω καὶ τῶ στρατιώτας μεταξύ δὲ αὐτῶν εἶχε καὶ ἔως 30 ἀσθενεῖς, καὶ ἔλαβε τοὺς ἄλλους στρατιώτας ποῦ ἦσαν ἐδῶ καὶ ἀνεχώρησε τὴν Τρίτην. Ὁ ἐρχομὸς τῶν βαπορῶν τούτων σχετίζεται μὲ τὴν ἐκστρατείαν τὴν ὁποίαν ἢ Ἀγγλία θὰ κάμῃ κατὰ τοῦ Μαγδῆ· συχνὰ πυκνὰ λοιτὸν θὰ βλέπωμεν ταῦτα τώρα, διότι τὴν Κύπρον θὰ τὴν ἔχουν ὡς ἀποθήκην τῶν στρατιωτῶν καὶ Νοσοκομείων. Πεπῶνια δὲν μᾶς ἄφησαν ἔς τὸ παζαρί κ’ αὐτοὶ γὰ τὴν τύχην μας ἂν τοῦς πλακώσῃ ἢ μαμμοῦ ἢ θέρημ θὰ πᾶν νὰ κατηγοροῦν τὴν Κύπρον ὅτι ἔλαμαν 2—3 ἡμέρας ἐδῶ κ’ ἠσθένησαν· ποῦ νὰ φαντασθῶν ὅτι ὁ διάολος τοῦτος βγαίνει πὸ μέσα ἔς τὸ πεπῶνι, ποῦ τὸ τῶν μὲ τόσην ὄρεξιν μὲ τὸ χουλιάρι. Δύο στρατιῶται, ὁ ἕνας πᾶνω ἔς τὴν ἀποβίθραν κ’ ὁ ἄλλος εἰς τὸ θαπὸρι ἐκράτουν ἀπὸ δύο μικρὰς σημαίας πᾶνω εἰς δύο μικρὰ ξύλα, καὶ συνεννοοῦντο μὲ διάφορα σχήματα καὶ κινήματα. Δύο χωρικοὶ τοὺς ἔβλεπον κ’ ἔλεγεν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, —Κίττα διάολον ἔπαθαν βρὲ τοῦτοι τζαὶ μάχονται σὰν τοὺς λαωμένους τζεὶ πᾶνω; —Συνναγρίσκουν βρὲ καλῶ πως οἱ στυλλοπελλοὶ νὰ πηδήσουν ὁ ἕνας πὸ δᾶ νὰ πάη τζεὶ τζεὶ ὁ ἄλλος πὸ τζεὶ τζεὶ δᾶ.

Ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς μέρη τῆς ἀγορᾶς μας, ἢ ὄχι· ἀπὸ ὅλας τὰς γωνίας εὐγένει καὶ ἀπλώνεται· τόση βρώμα οὔρου ποῦ διὰ νὰ περάσῃ κάνεις πρέπει νὰ δῆσῃ καλὰ τὴν μύτην του· τὸ οὐρικὸν ὄξύ φαίνεται νὰ καθαρίζῃ τὸν ἀέρα ἀπὸ βλαβερὰ ζυφία, καὶ τὸ πιστεύω τοῦτο διότι δὲν εἶνε λίγο πρᾶγμα ἐκεῖνη ἢ βρώμα ποῦ νὰ μὴ φοφῆσουν καὶ μυταὶς ἀκόμη, καὶ δι’ αὐτὸ δὲν γίνεται καμμία παρατήρησις· τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι προχθὲς περιήρχοντο καὶ ἐξήταζον τὰς ἀποπάτους τῶν σπητιῶν, καὶ δὲν ἠσάνοντο τὴν βρώμαν τῶν γωνιῶν τῶν σωνκακιῶν· ἀκόμη δὲ περίεργον εἶνε ποῦ βᾶλλου καὶ εἰδοποιήσεις καὶ ἀπαγορεύουσιν νὰ κατουρῇ ὁ κόσμος, καὶ ποῦ νὰ κατουρῇ δὲν λέγουσιν οὐρεῖα δημόσια δὲν ὑπάρχουν· ἐκεῖνος ποῦ θὰ βρεθῇ ἔς τὴν ἀγορὰν πρέπει νὰ τρέξῃ ἔς τὸ σπητι νὰ κατουρῆσῃ καὶ διὰ τοῦτο πᾶ καλὰ μὰ ἂν πάθῃ κάνεις ἐξαφνα ἀπὸ διάρροϊαν δὲν θὰ τρέξῃ καὶ ν’ ἀφίνη καὶ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥΡΚΟΥ και ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΧΩΡΙΚΟΥ.

Τ. — Βρέ τζάνουμ σείς είντα λαλείς με τούτους Έγγλέζους, έβλαψε γιχχού πολλά έμάς; άτιημα πολλά γίνηκε Τζύ- προς.

Χρ. — Αί είντα να κίμωμεν έμείς; φταίει ο Βασιλέας σας που μάς έπούλησε σαν τούς γαδάρους; έν μας έδωσε πιλέ 'ς την Έλλάδα αφού μάς έβαθύη, παρα έδωσέν μας εί; τσιπον πόν πατριός.

Τ. — Ατζαπα γιχχού τζέινο Έλλάδα καλλίτερο πό τουτό Έγγλέζο;

Χρ. — Αί τζέινοσ καταλάθει έτζ όλ- μάσσαν είντα τού λαλείς, τζαί όσον τζι' άν πής πάντα έν ν' άκούη τζαί να λυπλ- ται τó χάλι σου.

Τ. — Μα άτζαπα τζαί τζέινο γρίσι του έτσι είνε, να βάλλη χάφι πιρτέμ πιρ- τέμ; άγ γιαχού, Τουρτζιά πολλά κελό ήτουν. ένα φορά έμάλωσα με τó... έβκαλα μασιαίρι έμπηξα δαχαμκι πόδι του έβούρησα χεμέμ ολόϊσιμα 'ς τó Πρόξε νο... έπηρε τζέινοσ κονάκι είπε όζό λό γισ, χάϊδε έγλύτωσα. ένα άλλο φορά έ- κτύπησα ένα ζαπιτιέ, έβούρησα, τρύπω- σα μέσα ένα άγά. είπα χάλι μου, αλά- μνε βρέ πελλέ—είπε μου—να άλέσης αιτάρι μου τζαί έν δουλειά δική μου. πιάνομεν κτηνόν με γομάρι πάμεν μύ- λον, 'ς τó στρατά βρίσκει ένα ζαπιτιέ πιάνει έμάς έφερε πίσω κονάτζι, έπηρε τζαί γομάρι 'ς τó σπητι του άγά- μαν- θάνει άγάς, έρχεται κονάτζι διό λόγια είπε, γιάλλα έβκαλε έμάς έξω. μά τ- ρά έσιη έτσι πράματα; νε Πρόξενο άκού ει τουτό νε άγά. ίσοά νακκουρι μασιαίρι, γιάλλα τρία χρόνο, πέντε χρόνι, δέκα χρόνο βάλλει χάφι. άσιημα γιαχού πολ- λά πολλά.

Χωρ. — Κατύσιη του άγά μου που να φτοίση τώρα έν χωραττεύκει τοτός ο άσυγχώρητος; μά έσζ ό Θεός; πολλά επά- θαμεν τζαί ό Θεός. θά δη τά βάσανά μας μίαν ήμέραν. «περιψημένον κάτεργονσέ άγαθόν λημιώνα» λαλεί ένας λόγος; δέν ξεύρει; άν έμβή ό Θεός 'ς την καρδι- άν του τζαί δώση μας τζ' έμάς; 'ς την Έλ- λάδα, έν να περάσωμεν σαν τζύρη; τζαί παιδί.

'Εξ Αθηνών.

Κυρά Τρουμπέττα.

Βίς όλην την Κύπρον έστειλες δικήν σου. Άστυνομίαν και παρατηρεί και γράφει σου τά άτοπα και άτικτα πράματα, είς τó δρομολογιον της όμωσ φαίνεται ότι δέν θά έχης και την Αθηνών, ένώ ή Αθηνών είνε τó πέρασμα και τó κονάκι όλου του κό- σμου. Τιμήν άρά γε μάς προξενίς με του

το ή προτβολήν; (άν έχης νούν κατάλαβε). Τέλος πάντων είτε τó έν είτε τó άλλο, λαμβά- νω την τιμήν να προσκαλέσω έν μέλοσ, ά; φέ- ρη δέ μάζύ του και μίαν μόνον ρίσημη χαρτι- πρόσ τó παρόν, έως ού φθάση τó άλλο με τó Αυστριακόν, και θά δη δουλειά; και θά μά- θη πράγματα, που να βγῆ ό κόπος σου και με τó παραπάνω.

Σ. Σ. Έστάλη έ Άργος; ό πανόπτης.

'Ολύμπω την 13 Αυγ. (καθυστερήσασα)

Φίλε μου Τρουμπεττήρη.

Με πόσην χαράν έδιδάχαζα εκείνην την έπιστολήν του Άρχιεπισκόπου (που ν' έχωμεν ταίς ευχαίς του) που έδιδεν άδειαν διά να τρώμεν μέτ 'ς τó δεκαπενταύγουστον κρέας; μά ή χαρά μου γύρισεν κλάμαν όταν είδα πώ; ή άδεια ήτουν μονάχα διά τούς άρρώ- στους. Μά ά Δεσπότη μου που να σέ χαρώ, οι άρρωστοι έν να καρτερούν την άδειάν σου να φῶν; έως ού να τούς δώτης έσύ την ά- δειαν φοβούμαι κείνοι έν ν' ποθάνουν και έπειτα φαίνεται μου πώ; γιχ τούς άρρώστους; έδωταν την άδειαν και οι Αποστόλοι Η πλληλαρχία να δώτη; άδειαν διά τούς γε- ρούς, να τρών να μη άρρωτήσουν; να σου πώ κ' έγω μπράβω.

Χ' Αντζουλή;

Σ. Σ. Αντζουλή μου! πρέπει να ξεύρης ότι 'ς την Κύπρον υπάρχουν δυστυχώς; ή ευ- τυχώς, δέν ξεύρομεν, άνθρωποι τόσον θρη- σκοι, όπου κινδυνεύουν ν' απθάνουν, και όμωσ ούτε την Τεσσαρκοστήν τρώγουν κρέ- ας ούτε Τετάρτην ή Παρασκευήν. άμα όμω; άκούσουν ότι ό Δεσπότης έδωκε την άδειαν, τότε τρών χωρίς να τούς τύπη ή συνείδη- σις. Τάκουσες Αντζουλή; νομίζεις ότι είμ' έγω και σὺ που τρώμεν ό, τι θέλομεν κί' ό, τι ώραν μάς καταβῆ;

Παρακαλώ σε κυρά "Σάλπιγγ" να πά- ρης 'ς τó χέρι σου μίαν ζυγαρίν και να καταβῆ 'ς την άγοράν να σου δείξω μερι- κούς οι όποιοι ξεύρουν να σου ζυγίζουν βα- ρετá βαρετá μίαν όκάν πράγμα, κ' εκείνο να ήνε 340 δράμια; αλλά κάμε γρήγορα διότι λυπούμαι την φτωχολογίαν.

'Ο φίλος σου *

Σ. Σ. Αφού υπάρχει Δημαρχεϊον δέν εί- νε ανάγκη να λυπῆσι την φτωχολογίαν.

'Η έπομένη άλληλογραφία περιήλθεν εις γνώσιν ήμών.

"Κύριοι κάτοικοι του χωρίου... Έ- πειδή έχω διάθεσιν νάλλω 'ς τó χωριό σας, διά τουτό φροντίσατε νάλλητε να με προσκα- λέσητε; κάμετε όλίγο γρήγορα διότι θέλω νάλλω μετά 2—3 ήμέρας.

'Ο φίλος σας "

Παρέρχονται 2— ήμέραι και όμωσ ο; χωνδροί χωρικοί δέν παρουσιάζονται. έστάλη λοιπόν δευτέρα έπιστολή.

"Κύριοι... σά; είπα ότι έχω μεγάλην διάθεσιν και πολλήν ευχαρίστησιν νάλλω 'ς τó χωριόν σας; λοιπόν διατι δέν έρχεσθε να με προσκαλέσητε; αφού λοιπόν με προσκα- λέσητε άριον ή τó πολύ μεθαριον, θάλλω να σας ευχαριστήσω, και θά εξετάσωμεν και τούς λογαριασμούς μας. Σά; περιμένω λοιπόν. 'Ο φίλος σας "

Παρέρχονται άλλαι 3—4 ήμέραι καθ' άς οι χωρικοί μη χαπαίζοντες από κίεφια και αισθήματα, δέν παρουσιάζονται τρίτη λοι- πόν έπιστολή έστάλη.

"Μά τι διάβολο! είνε άπορίας άξιον! σά; έγραψα τόσας φορές ότι έχω τόσην διά- θεσιν νάλλω 'ς τó χωριόν σας και όμωσ δέν έρχεσθε να με προσκαλέσητε; μά με τι γλώσ- σαν πρέπει να σας γράψη κάνεις διά να τόν έννοητε; είσθε όλωσ διόλου χωριάτες; κυτά ζετα καλά τί σας λέγω! νάλλητε να προσκα- λέσητε, διότι άν δέν έλθητε δέν θάλλω ούδ' έγω και να τóχετε 'ς τόν νούν σας.

'Ο φίλος σας "

Και όμωσ οι άναίσθητοι χωρικοί δέν έρχο- νται να προσκαλέσωσιν άκόμη. 'Ιδού άς μά- θη όλος ό κόσμος ποίου είδους χωριάτες έ- χει ή νήσος μας.

Λυσίς του κδ' αινίγματος

φώρα—Ρώπας

Αυτήρε. —Κύρος Θ. Σταυρινίδης και Κωνστ. Αργυρίδης; εκ Λευκωσίας. 'Αλέξανδρος Γ. Νικολαΐδης εκ Λάρνακος.

Αϊνίγμα νε.

Μίς μάχην περιφημοτάτην άριστεύσαντα θά μ' εύρης έάν την Ιστορίαν σου, ώ; Έλλην κελώς ξεύρης. Τρία ψηφία άρχικά να κόψης άν θελήσης, δένδρον τι ύψικορμον ω φίλε θ' άπαντήσης. Λευκωσία. Κωνστ. Αργυρίδης.

'Αλληλογραφία «Σάλπιγγος».

Κυρίω Κ. Π. Ζ. Καρτάσι. 'Ημέλη- σας δι' έτι σοί έγραφα.—Κω. Κ. Ν. Χ. Π. εις Λάπιθον. Έληφθησαν και ήσύχει. Κοις Γ. Π. και Π. Π. Λεύκαρα. 'Α- νάγκη άποστολής άν οίδατε.—Κω. Β. Θ. Βατυλήν. Διέταξα εις Λευκωσίαν τα δέοντα.

'Εκ του τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ή ΚΥΠΡΟΣ εν Λευκωσία.